

КОЗИНЦЕВ Григорій Михайлович (09(22). 03. 1905, Київ — 11. 05. 1973, Ленінград, нині С.-Петербург) — кінорежисер, педагог. Народний артист СРСР (1964). Сталін. (1941, 1948) і Ленін. (1965) премії. Закін. Київ. школу живопису (1920; викл. [О. Екстер](#)), Ленінгр. АМ (1926), де разом із *Л. Траубергом* та *С. Юткевичем*

організував ф-ку ексцентрич. актора. Від 1920 працював у Києві пом. художника у театрі *М. Соловцова*, брав участь у заснуванні експерим. театру «Арлекін». Від 1927 — викладач Ленінгр. інституту сценіч. мистецтв. Викладав 1941–64 у ВДІКу (Москва): від 1960 — професор кафедри режисури. Керував 1965–71 режисер. майстернею при кіностудії «Ленфільм». Зняв перші німі фільми: «Походеньки Октябрини» (1924), «Чортове колесо», «Шинель» (обидва — 1926), «С. В. Д.» (1927), «Новий Вавилон» (1929), що виділялися чіткою ексцентрикою, філос. гротеском плакат. мови агітац. оглядів. Створив кінотрилогію про Максима у жанрі історико-рев. епопеї: «Юність Максима» (1935), «Повернення Максима» (1937), «Виборзька сторона» (1939); стрічки: «Дон Кіхот» (1957, диплом Мкф у Ванкувері (Канада), 1958), «Гамлет» (1964, премія Мкф у Венеції, 1964), «Король Лір» (1970). Авангардист. творчість К. зазнала критики з боку рад. влади, звинувачень у формалізмі. Автор кн. «Наш современник Вильям Шекспир» (1962), «Глубокий экран» (1971), «Пространство трагедии» (1973; усі — Ленінград). Серед учнів — *С. Ростоцький*, *Е. Рязанов*.

[В. П. Мацько](#)

Бібліографічний опис:

Козинцев Григорій Михайлович / В. П. Мацько // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-8182>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).